

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17

1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Τὸ 3^ο ἀριθμὸν Γ'ΚΙΓ' κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἐπιστολῶν τοῦ Ἀμασειᾶς Ἀνθίμου πρὸς τὸν Σπ. Λάμπρον καὶ ἀντιγράφων τεσσάρων πατριαρχικῶν ἐγγράφων μετὰ δύο πανομοιότυπων ὑπογραφῶν.

Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα εἶνε τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἀντίγραφον πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος, δι' οὗ ἀπονέμεται ἡ ὑπερτιμία καὶ ἐξουχία πάσης Ἀλβανίας τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Βελεγράδων. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐγράφη «αἰωνε' κατὰ μῆνα Μάιον»

2) Ἀντίγραφον τοῦ τύποις ἐκδοθέντος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ συνοδικοῦ τόμου ἀντικείμενον ἔχοντος τὴν διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου. Ὁ τόμος οὗτος ἐγράφη «ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωκδ' κατὰ μῆνα Ἰανουάριον».

3) Ἀντίγραφον τῆς ὡσούτως τύποις ἐκδοθείσης συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς συνοδευούσης τὸν ἀνωτέρω τόμον. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει χρονολογίαν «αωκδ' κατὰ μῆνα Ἰανουάριον».

4) Ἀντίγραφον πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος γραφέντος «αωλα' ἐν μηνί Φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος δ'»

Τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀμασειᾶς Ἀνθίμου πρὸς τὸν Λάμπρον ἡ πρώτη φέρει χρονολογίαν «18 Δεκεμβρίου 1895», ἡ δὲ δευτέρα «22 Δεκεμβρίου 1895». Διὰ τῆς πρώτης ἀναγγέλλει τῷ Λάμπρῳ ὅτι στέλλει αὐτῷ τὸ ἀνωτέρω σημειωθὲν πρῶτον ἀντίγραφον, διὰ δὲ τῆς δευτέρας ὅτι πέμπει τὰ μετὰ τοῦτο τρία ἀντίγραφα καὶ δύο πανομοιότυπα πρὸς ἐκδόσιν. Τὸ πρῶτον τῶν πανομοιότυπων τούτων ἔχει ληφθῆ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 2 ἀνωτέρω ἀναφερομένου συνοδικοῦ καὶ ἐκκλ. τόμου, τὸ δὲ δευ-

τερον, ἡ ὑπογραφή δηλαδή τοῦ Ἀνθίμου τοῦ Γ', τοῦ ἐκ τῆς νήσου Νάξου, ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3 ἀναφερομένης ἐπιστολῆς. Περὶ τῆς ὑπογραφῆς ταύτης παρατηρεῖ ὁ Ἀμασεῖας Ἀνθιμος τὰ ἀκόλουθα: «Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ ἐπιστολῇ φερομένη πατριαρχικὴ ὑπογραφή, ἔχουσα ὡς ἐξῆς «Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός· ἔχει τι τὸ ἱστορικόν, δῆλον ὅτι ὁ ὑπογράφων πατριάρχης Ἀνθιμος Γ' ὁ ἐκ τῆς νήσου Νάξου καταγόμενος καὶ ἀπὸ μέγα πρωτοσύγκελλος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀπὸ Χαλκηδόνος ἀναβὰς εἰς τὸν οἰκουμενικόν πατριαρχικόν θρόνον τῷ 1822 ἐχρεῖτο ὁ αἰδιμος χρωστῆρι ὅτε ὑπεγράφετο».

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ δύο πανομοιότυπα ὡς καὶ τὰ τέσσαρα ἀντίγραφα, τὰ σταλέντα τῷ Λάμπρῳ ὑπὸ τοῦ Ἀνθίμου πρὸς δημοσίευσιν. Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ πανομοιοτύπῳ ὀνόματα εἶνε κατὰ σειράν τὰ ἀκόλουθα: «Καισαρείας Χρῦσανθος, Ἐφέσου Μακάριος, Ἡρακλείας Ἰγνάτιος, Κυζίκου Ματθαῖος, Νικομηδείας Πανάρετος, Νικαίας Ἱερόθεος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Δέρκων Ἱερεμίας, Θεσσαλονίκης Μακάριος, Σερρών Χρῦσανθος, Σμύρνης Παΐσιος, Μεσημβρίας Κύριλλος, Σηλυβρίας Διονύσιος, Ἀθήνων Νεκτάριος, Σίφνου Καλλίνικος, Προικονήσου Κοσμάς».

Κ. Γ. Δ.

† Ἀνθιμος ἐλέω Θεοῦ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

«Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων συναδελφῶν αὐτῆς Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, προθέμενοι κατὰ φιλοτιμίαν ἐκκλησιαστικὴν τιμῆσαι τὴν ἀγιωτάτην Μητρόπολιν Βελεγράδων, τοῦτο μὲν ὡς εὐσεβῶς κομῶσαν λαῶ, τοῦτο δὲ καὶ κατ' ἐνδειξιν ἐκκλησιαστικῆς εὐνοίας καὶ ὑπολήψεως τῷ ταύτην κανονικῶς ἤδη διαδεξαμένῳ ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Βελεγράδων, ἀγαπητῷ ἡμῶν ἐν

Χριστῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Κύρ. Ἀνθίμῳ, ἀνδρὶ συγκεκροτημένῳ πλεονεκτήμασι λόγου ἀξίαις, καὶ διὰ τοῦ ἐνυπάρχοντος αὐτῷ ἀρχιεροπρεποῦς ζήλου, καὶ τῆς φρονήσεως καὶ ἰκανότητος, χρηστὰς παρέχοντι τὰς ἐλπίδας τῆς σὺν Θεῷ εὐδοκιμῆσεως αὐτοῦ καὶ τῆς θεαρέστου διεξαγωγῆς τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ λογικοῦ τοῦ Χριστοῦ ποιμνίου, διὰ ταῦτα γοῦν ἀπενείμαμεν τῇ θεοσώστῳ ταύτῃ ἐπαρχίᾳ τὴν ἐπίκλησιν καὶ τὸν τίτλον τῆς ὑπερτιμίας καὶ ἑξαρχίας «πάσης Ἀλβανίας». Ἐφ' ᾧ καὶ γράφοντες, ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. ἵνα ὁ τε εἰρημένος ἱερωτάτος Μητροπολίτης Βελεγράδων Κύρ. Ἀνθίμος καὶ οἱ μετὰ ταῦτα τὴν ἐπαρχίαν ταύτην διαδεξόμενοι ὑπάρχωσι τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον καὶ λέγωνται καὶ φημίζωνται «ὑπέρτιμοι καὶ ἑξαρχοὶ πάσης Ἀλβανίας» διατηρουμένης καὶ γραφομένης τῆς τιτλοφορίας ταύτης ἐν τε τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς γράμμασι καὶ ἄλλοις, οἷς ἀνήκει, ὡς φιλοτιμία ἐπιβροβευθείσης ἐκκλησιαστικῇ διὰ τοὺς εἰρημένους εὐλόγους καὶ δικαίους λόγους καὶ κατὰ τὰ σωζόμενα καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις, καὶ κατὰ διαφόρους καιροὺς παραδείγματα. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν τῆς ἐπαξίου ἐκκλησιαστικῆς φιλοτιμίας ταύτης ἐπεδόθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα τῷ ρηθέντι Μητροπολίτῃ Βελεγράδων, ὑπερτίμῳ καὶ ἑξάρχῳ πάσης Ἀλβανίας, ἀγαπητῷ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ Κύρ. Ἀνθίμῳ.» αὐτῶν κατὰ μῆνα Μαΐου.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται:

ὁ Ἐφέσου Παΐσιος	ὁ Ἡρακλείας Πανάρτος
ὁ Κοζίκου Ἰωακείμ	ὁ Νικομηδείας Διονύσιος
ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος	ὁ Δέρκων Γεράσιμος
ὁ Ἀμαθείας Κόριλλος	ὁ Πρόεδρος Διδυμοτείχου Μελέτιος.
ὁ Πελαγονίας Βενέδικτος	ὁ Ἰκονίου Νεόφυτος
ὁ Ἀρεθῆς Σωφρόνιος	ὁ Μεσημβρίας Νικηφόρος

ὁ Νύσσης Ἰωαννίκιος.

† Ἄνθιμος ἐλέω Θεοῦ
Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Κρατύνειν μὲν καὶ ἐνισχύειν τὰ καλῶς τεταγμένα, ἐπιρρωνύειν δὲ καὶ ἐπανορθοῦν τὰ παρημελημένα, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον διευθετεῖν, εἶγε ἀπλῶς ἡμῖν χρέος ὑπὲρ τῶν κατὰ μέρος ἐπίκειται, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐπὶ τῶν γενικωτέρων καὶ εἰς κοινὴν συντελούντων ἀσφάλεια, σπουδῆς ἔργον ἀπαραίτητον ἐποφειλόμενον τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει παρὰ πάντων ἀνωμολόγηται.

Κυρίως δὲ καὶ κατὰ πάντα λόγον ἀναγκαῖον τὴν τοιαύτην καταβάλλεσθαι πρόνοιαν ὑπὲρ διευθετήσεως τῶν χρηματικῶν τοῦ Κοινοῦ πραγμάτων, νῦν μάλιστα ἐν τῇ δεινῇ ταύτῃ καὶ πολυκυμάντῳ τοῦ χρόνου ἔσχατι, καθ' ἣν προσοχθίσασα ἡ ἐκκλησία τῷ ὄγκῳ τῶν χρεῶν, καὶ τῶν δανειστῶν ταῖς ἀλλεπαλλήλαις ἐπιφοραῖς ἀπαυδήσασα, κέκμηκε τέως ἡ πάγκοινος αὕτη πνευματικὴ τροφοδόσος, καὶ φωνὴν μονοῦ ἀφιεῖσα τεθλιμμένοις τοῖς βλέμμασι, πάντας εἰς οἶκτον ἑαυτῆς προσκαλεῖ. Ταύτην τὴν δυσχερῆ στάσιν καθορῶντες καὶ ἡμεῖς οἱ τοῦ οἴακος τῆς Ἐκκλησίας θεόθεν ἐγκεχειρισμένοι, καὶ λόγῳ προηγουμένῳ κηδόμενοι ὑπὲρ τῶν συντεινόντων αὐτῇ, ἄλλως τε καὶ τὴν ἐπαπειλουμένην ἐπὶ τὰ χεῖρω προχώρησιν κωτανοοῦτες, καὶ προλαβεῖν βουλόμενοι, εἰς μᾶλλον ἔσκεμμένους περὶ τοῦ πρακτέου λόγους προήχθημεν. Καὶ δὴ σύμφωνον ἔχοντες τὴν ἔντονον σύμπραξιν τῶν ἱερωτάτων συναδέλφων, καὶ τὴν μετὰ ζήλου προθυμίαν τῶν τιμιωτάτων τοῦ Κοινοῦ Ἐπιτρόπων σπουδῆν κατεθέμεθα ἀξιόχρεω πρὸς τὸ ἐξομαλῦναι κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ ὄρους ἐκθέσθαι γραπτούς, καθ' οὓς ἔχουσι διεξάγεσθαι τοῦντεῦθεν αἱ τῶν ἐν Ἐπαρχίαις ἀποδημούντων συναδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐν Βασιλευούσῃ ἐνδημούντων Ἐφόρων, καὶ μετὰ τοῦ Κοινοῦ τῆς Ἐκκλησίας χρηματικαὶ σχέσεις καὶ δοσοληψίαι. Συνδιασκεφθέντες οὖν μετ' ἐπιστάσις καὶ ἐπεξεργασθέντες καλῶς τοὺς προταθέντας τρόπους, περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς διακυβερνήσεως τῶν χρηματικῶν τούτων πραγμάτων, κοινῇ καὶ Συνοδικῇ γνώμῃ ἔργον καὶ συμφέρον ἐκρίναμεν, τὸν παρόντα ἐν κεφαλαίοις ὀρίσασθαι τόμον, δι' οὗ γράφοντες Συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν

ἡμῶν Ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἀποφαινόμεθα, ὅπως Α.) Οἱ ἐνδημοῦντες Σεβασμίτοι Ἐφοροὶ Γέροντες ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἀναλάβωσιν ἀναλόγως ἕκαστος τὰς εἰς τὸ κοινὸν σωζομένας Ἐφορίας ὥστε εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας μηδεμίαν Ἐφορίαν μένειν. Β.) Οἱ Σεβασμίτοι Ἐφοροὶ ὀφείλωσι καταμετρῆν προθέτως τὰ Βασιλικά ζητομηρία τῶν ἐφορευομένων ὑπ' αὐτῶν ἁγίων Ἀρχιερέων ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ νέου ἔτους, καὶ τὰ αὐλικά διάφορα αὐτῶν ἐν τῇ προθεσμίᾳ αὐτῶν καὶ εἰ μὲν τις τῶν ἐφορευομένων ἐν ταῖς τακταῖς ταύταις προθεσμίαις οὐκ ἐνεβίβασε τὰ διάφορα καὶ ζητομηρία αὐτοῦ, οἱ Σεβασμίτοι Ἐφοροὶ κατὰ χρέος, εἰδοποιήσαντες τοῦτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λαμβάνωσι διορίαν τριῶν μηνῶν, τῆς δὲ προθεσμίας ταύτης συμπληρωθείσης, ὀφείλωσιν ἀνυπερθέτως πληροῦν αὐτὰ λαμβάνοντες παρὰ τοῦ κοινοῦ ἐξασφαλίσσεως ἐνδεικτικὸν ἔγγραφον. Ἐὰν δὲ ὁ ἐφορευόμενος μετὰ μῆνας ἕξ τῆς προθεσμίας τῶν ζητομηρίων καὶ διαφόρων αὐτοῦ, ἕξ ἀμελείας οὐκ ἐνεβίβασεν αὐτὰ, τότε τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας ὀφείλει κατασφαλίζειν τοὺς σεβασμίτους Ἐφόρους δι' ὅσα ἐπλήρωσαν, ἀποδεδειγμένα μέντοι γε διὰ καθαροῦ καταστήχου. Ἡ δὲ ἐκκλησία ἔχη κινεῖσθαι, δικαίῳ τῷ λόγῳ κατὰ τοῦ τοιούτου ἀπειθοῦς Ἀρχιερέως, ἐπιφέρουσα τὴν προσήκουσαν αὐτῷ παιδείαν πρὸς παραλαβὴν πάντων τῶν ὀφειλομένων παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἐπιχειρήσας πρὸς ὑπερίσπισιν καὶ δεφέντευσιν τοῦ τοιούτου, ὅστις ἂν ἤ, τότε μόνον εἰσακούηται ὅταν καταμετρήσῃ τὰ χρέη αὐτοῦ πάντα, ἄλλως νὰ μὴ εἰσακούηται τέλεον. Γ.) Οἱ Κυριάρχαι τῶν ἐπισκόπων ὀφείλωσιν ἀνυπερθέτως φροντίζειν καὶ παραλαμβάνοντες ἀποστέλλειν τὰ Βασιλικά ζητομηρία, καὶ αὐλικά διάφορα τῶν Ἐπισκόπων πρὸς τοὺς Ἐφόρους αὐτῶν. Ἐὰν δὲ τις τῶν Ἐπισκόπων μὴ πειθόμενος τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀποφάσει, φανῇ παρήκοος τῷ Κυριάρχῃ αὐτοῦ, περὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρεῶν τοῦ, ὁ μὲν Κυριάρχης ἀποδιδῶ τὰ ζητομηρία καὶ διάφορα, ὡς εἴρηται, δυνάμει δὲ τῆς ἐκκλησίας μετέρχεται τὴν παιδείαν τῆς ἀπειθείας αὐτοῦ, καὶ παραλαμβάνη πάντα τὰ ὀφειλόμενα. Δ.) Ὅστις τῶν Ἐφόρων φανῇ παρὰ τὴν Συνοδικὴν ἀπόφασιν πράττων, καὶ μὴ πληρῶν ἐν ταῖς ὀρισθείσαις προθεσμίαις τὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐφορευομένων ζητομηρία, καὶ διάφορα ἢ ἐνστάσεις τῆς προθεσμίας, λάβῃ μὲν τὰ τοῦ ἐφορευομένου ἄσπρα παρασιωπῶν δὲ τὴν λήψιν αὐτῶν, οὐκ ἀποδιδῶ τὰ πρὸς τὸν κοινόν, καὶ πρὸς τοὺς δι' αὐλικῶν ὁμολογιῶν δανειστάς ὀφειλόμενα, εἶγε ἀποδειχθῇ, ὁ τοιοῦτος ἔχει στερεῖσθαι ἀπάσας τὰς

ἐφορίας αὐτοῦ, ἀποστέλλεται δὲ Ἐξάρχος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ καὶ συνάγη τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν χρεῶν. Ε.) Τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας οὐδόλως γνωρίζη ἴδια ὁποιαδηποτοῦν χρεῆ Ἀρχιερατικά, ἀλλ' οὐδὲ δέχεται οὔτε ἐγγυᾶται ὑπὲρ αὐτῶν· συμβᾶν δὲ ἀποθαγεῖν τινα τῶν ἐφορευομένων, ἡ ἐκκλησία ἔχη προίστασθαι, καὶ προστατεύειν εὐθυδίκως τὸν ἔφορον, ἐπὶ τῷ λαβεῖν ἐκ τῆς καταλειφθείσης ἐκείνου περιουσίας τὰ ἀνήκοντα δίκαια αὐτοῦ, ὅσα δηλαδὴ εἰς ἐκκλησιαστικά, καὶ Ἀρχιερατικά αὐτοῦ ἔξοδα δέδωκεν. Στ') Ἐκαστος τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων ἔχη τὸ ἐλεύθερον, ἵνα ἀποκαθιστᾷ Ἐφορον, ὃν ἂν βούληται τῶν ἁγίων Γερόντων. Ταῦτα τοιῶν τὰ ἐν ἔξ διακεκριμένοις κεφαλαίοις συμπεριλαμβανόμενα, ὡς εὐλόγα, δίκαια καὶ συντείνοντα εἰς τὴν εὐρυθμον διακυβέρνησιν τῶν δασοληψιῶν τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ κοινοῦ, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν δανειστῶν, ἔχουσι φιλάττεσθαι ἀπερεγγεῖρητα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐφεξῆς χρόνους. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἀπελύθη καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς ἐν τύποις ἐκδοθεὶς τόμος, καταστρωθεὶς κἂν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, εἰς διηνεκὴ καὶ μόνιμον παράστασιν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ,αακδ' κατὰ Μῆνα Ἰανουάριον.

(Πανομοιότυπον τῶν ὑπογραφῶν ἴδε ἐν τῇ ἐπομένῃ σελ(δι)

† Ἀνθιμος ἐλέω Θεοῦ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ἱερώτατε Μητροπολίτα κ.τ.λ.

Ἀπὸ τοῦ ἐμπερικλειομένου ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ τύποις ἐκδοθέντος ἐν κεφαλαίοις ἔξ, Συνοδικοῦ τόμου, θέλεις πληροφορηθῆ εἰς πλάτος καὶ ἡ Ἀρχιερωσύνη σου, τὴν Συνοδικὴν διαγνώσει, καὶ κοινῇ συμφώνῳ γνώμῃ γενομένην ἐκκλησιαστικὴν ἀπόφασιν πάσης τῆς ἱεράς ὁμηγύρευος, καὶ ἁγίας Συνόδου, καὶ τῶν πμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευθετήσεως τῶν ὀφθαλμῶν καὶ κατ' ἔτος διδομένων παρ' ἑκάστου τῶν συναδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων Βασιλικῶν ζητομηρίων καὶ ἀδλικῶν διαφορῶν, καὶ

τῆς ἀφείκτου παρ' αὐτῶν ἀποστολῆς ἐν τῇ προθεσίᾳ πρὸς τοὺς
 σεβασμίους ἐφόρους. Γράφοντες δὲ καὶ διὰ τῆς παρουσίας ἐν τύποις
 ἐκδοθείσης Συνοδικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς, ὡσπερ πάντας τοὺς λοιποὺς
 τῶν συναδελφῶν, οὕτω καὶ τὴν Ἀρχιερωσύνην σου εἰδοποιούμεν
 ἐκκλησιαστικῶς, καὶ ἐντελλόμενοι σφοδρῶς ἐπιτάττομεν, ὅπως ἅμα
 ὑποῦ σοι ἐγγαρισθῇ ἡ παροῦσά μας ν' ἀναγνώσης τὸν συνοδικὸν
 τόμον ἐσκεμμένως καὶ προσεκτικῶς, καὶ κατανοήσας τὰ ἐν αὐτῷ
 συνοδικῶς ἀποφανθέντα νὰ φυλάττης ἀκριβῶς αὐτά, καὶ νὰ τὰ
 βάλῃς εἰς πρᾶξιν ἐξακολουθῶν συμφώνως ταῖς ἐννοίαις αὐτοῦ, καὶ
 ἐνεργῶν πραγματικῶς τὰ γεγραμμένα, καὶ σπουδάζων, οἷς οἶδες
 τρόποις νὰ προθυμοποιῆσαι καὶ νὰ προλαμβάνῃς εἰς τὸ νὰ ἐξαπο-
 στάλλῃς κατ' ἔτος ἐν καιρῷ τὰ Βασιλικά ζητομηρία, καὶ αὐλικά σου
 διάφορα πρὸς τὸν ἐνθερμον Ἐφορὸν σου σεβάσμιον Γέροντα ἄγιον
 Δέρκων κύρ. Ἱερεμίαν ὅτε ἀμεταθέτω; ἐν τῇ προθεσίᾳ αὐτῶν,
 νὰ ἴηται ἐμβρασμμένα πάντα, χωρὶς τινος προφάσεως ὡσάν ὅπου ἡ
 Ἱερότης του, κατὰ τὸν Συνοδικὸν τόμον, εἶναι ὑπόχρεος νὰ τὰ
 καταμετρήσῃ ἀνελλιπῶς ἐν τῇ διορίᾳ. Γίνωσκε δὲ καλῶς ἀδελφέ,
 ὅτι ἡ πρὸς τὴν μητέρα σου ἐκκλησίαν ὀφειλομένη πραγματικὴ εὐπεί-
 θεια καὶ ὑπακοή, καὶ ἡ τῶν ἀφεύκτων χρεῶν σου ἀκριβῆς προσοχὴ
 καὶ συντήρησις τῶν κεφαλαιωδῶς περιεχομένων ἐν τῷ τόμῳ ὅσον
 εἶναι ἀναγκαῖα, ὠφέλιμος, καὶ ἐπαίνου ἀξία, ὅταν τὴν διαφυλάττης
 καὶ τὴν ἐνεργῆς, ἄλλο τόσον εἶναι ἐπιβλαβῆς, ζημιώδης, καὶ προσ-
 χροστικὴ, ὅταν ἀμελήσῃς καὶ τὴν παραβλέψῃς καὶ ἀπ' ἐναντίας τοῦ
 Συνοδικοῦ τόμου προσενεχθῆς, τοῦ ὁποίου ἡ μικρὰ παράβασις θέλει
 σοὶ προξενήσῃ ζημίαν μεγάλην καὶ βάρη, ἀδρωτάτους πληροῦντι
 τόκους, καὶ ἀκολούθως θέλει σοὶ ἐπιφέρει ἐνδικὸν ἐκκλησιαστικὴν
 παιδείαν μὲ βλάβην καὶ τῆς ὑπολήψεώς σου. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν
 παντὸς ἀπενυχταίου, καὶ διὰ νὰ εἶσαι ἀνώτερος πάσης ἐνοχῆς, ποιή-
 σον ὡς ἐκκλησιαστικῶς σοὶ γράφοντες παρακλειυόμεθα καὶ μὴ ἄλλως
 ἐξ ἀποφάσεως περιμένομεν κατὰ πρῶτον ἀπόκρισίν σου δηλωτικὴν
 τῆς παραλαβῆς τῶν Συνοδικῶν γραμμάτων, καὶ ἐνδεικτικὴν τῆς
 περὶ τούτων πάντων ὀφειλομένης εὐπειθείας καὶ ὑπακοῆς σου. Ἐκί
 τούτοις δὲ, καὶ πρὸ πάντων ὑπαγορευόμεν τὴν Ἀρχιερωσύνην σου,
 καθὼς καὶ ἄλλοτε σοὶ ἐγράψαμεν, νὰ μὴ διαλείπῃς ἀπὸ τοῦ νὰ νο-
 θετῆς τοὺς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν προστασίαν σου διατελοῦντας
 εὐλογημένους Χριστιανούς, νὰ εἶναι ἀμετακίνητοι καὶ ἐστηραγμένοι
 εἰς τὸ κέντρον τοῦ πιστοῦ ῥαγιαλικίου των, νὰ φυλάττωσιν ἐν εὐμ-

Ἄναξ Σουλτάν Μαχμούτ Ἐφέντης Μας, τὸ γλυκύτατον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ὄνομα, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ προφέρωμεν, χωρὶς νὰ χύσωμεν πρότερον, δάκρυα κατανύξεως, καὶ χαρᾶς, ἡνέκ-
 ξεν εὐθύς τὰς ἀγκάλας τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τοῦ ἔλεους καὶ μετὰ ὄμμα
 ἰλαρὸν καὶ φιλόφρονον ἐπειδὴν ἐπὶ τὸ Γένος ἡμῶν διὰ τῶν ἐφε-
 ξῆς λαμπρῶν εὐεργετημάτων. Ἴδου ἡ Αὐτοκρατορικὴ πρόνοια διοι-
 κουμένη ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης θείας Προνοίας περιτρέχει καὶ φέρεται
 ἤδη πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν Θεοσυντήρητον Αὐτοῦ Ἐπικράτειαν,
 καταργοῦσα τὰς καταχρήσεις, συνιστῶσα τὴν εὐνομίαν, καὶ ἐλαφρύ-
 νουσι τὰ βάρη τῶν ὑπηκόων. Ἴδου ὅσα εὐμενείας ἠνεωγμένα καὶ
 ἐνταῦθα, καὶ πανταχοῦ εἰς τὰς δίκαιας προσκλήσεις τῶν πασχόντων
 καὶ σοφῶς κατὰ μικρὸν διορθώσεις, καὶ καταπαύσεις τῶν ἀδικιῶν.
 Ἴδου πρόχειροι χορηγίαι ἀδείας εἰς σύστασιν ἐκκλησιῶν, τῶν μὲν
 ἐκ βάρων ἀνεγειρομένων, τῶν δὲ ἐπισκευαζομένων. Ἴδου καὶ ἀφε-
 σεις ἀρχαίων τεταγμένων ἐν ταῖς νέαις Πατριαρχείαις φιλοτιμιῶν, ἡ
 Τζαϊζέδων. Ἴδου τέλος πάντων καὶ ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ θαυλοῦς
 αὐτοῦ Ταμείου μεγαλοδωρεῖαι καὶ ἐπιδόσεις χιλίων πονγγείων πρὸς
 ἡμᾶς χάρις αἴτη καὶ δωρεὰ πρὸς παραμυθίαν καὶ διάσωσιν τόσων
 χηρῶν καὶ ὄρφανῶν, τόσων ἀσθενῶν καὶ ἐξηπορημένων ἐκ διαφό-
 ρων ἔθνων, ὄλων διανεστῶν ἀηληπισμένων τοῦ Παναγίου καὶ Ζωο-
 δόχου Ἰαφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἡ φήμη τῆς μεγαλοδωρεῖας
 ταύτης, καὶ δὴ καὶ ἐξαιρέτου εὐμενείας καὶ περιθάλψεως πρὸς ἡμᾶς
 τοὺς εὐτελεῖς Ραγιαδες τοῦ Κράτους του, διεχύθη εὐθύς εἰς ὅλην
 τὴν ἔκτασιν τῆς Βασιλευούσης. Ἐσχίρτησαν ὅλαι αἱ καρδίαι τῶν
 ὁμογενῶν μας, μετεβλήθη ἡ κατῆφεια εἰς κοινὴν φαιδρότητα καὶ
 χαρὰν, καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα διέκριναν τὴν
 πάντερπνον ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκομίζοντο εἰς τὰ Πατριαρ-
 χεῖα τὰ Βασιλικά χρήματα πλῆθος ὁμογενῶν συνθέοντες πανταχό-
 θεν κατεῖχον τὰς ὁδοὺς καὶ ἐπλήρουν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ τὸ μὲν
 Συνοδικὸν δάπεδον, ἀναγνωσχομένου τοῦ Ἱεροῦ Χατίου, ἐβρέχεται
 ὑπὸ τῶν δακρύων τῆς χαρᾶς, καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡμῶν δὲ τὰ
 χαριστήρια εἰς Θεόν, καὶ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα
 προσφερόντων καὶ πολυχρονιζόντων, δεητικαὶ φωναὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ
 πλήθους καὶ εὐφημίαι ἀντήχουν πανταχοῦ, τὸν ἀέρα πληροῦσαι, καὶ
 εἰς Θεὸν ἀναπεμπόμεναι. Αὕτη ἡ πάντερπνος καὶ χαρμόσυνη ἡμέρα
 καθίστησιν ἔνδοξον τὴν ἐποχὴν, καὶ παραπέμπει εἰς αἰῶνας ἀδιαδό-
 χους τὴν Βασιλικωτάτην εὐεργεσίαν, καὶ ἀσύγκριτον εἰς ἡμᾶς εὐσπλα-

χνίαν, καὶ συγκατάβααν τοῦ Γαληνοτάτου καὶ Πολυχρονίου Βασιλέως μας· ἡ ἡμέρα αὕτη διακρίνεται ὡς ἡμέρα ἀπολυτρώσεως τοῦ ἐν κινδύνῳ καθεστῶτος Ἱεροῦ ἡμῶν προσκυνήματος, τοῦ Παναγίου Ἱεροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ χαρακτηρίζει ἐξαιρέτως τὴν Βασιλικὴν τιμὴν, τῆς ὁποίας, εἰ καὶ ἀνάξιοι, ἠξιώθημεν. Μᾶς προάγει πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τὰ μείζω καὶ τελεώτερα τῶν εὐτυχημάτων. Ἐπειδὴ τί δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τοιαύτην Βασιλικὴν μεγαλοφροσύνην καὶ φιλανθρωπίαν, ὅταν ἠξεύρωμεν νὰ φερώμεθα μὲ διάκρισιν, καὶ νὰ φυλάττωμεν μὲ ἀκρίβειαν τὰ χρέη τῆς δουλικῆς μας ὑποταγῆς εἰς ὅλα τὰ Βασιλικά νεύματα; Χρέη τὰ ὁποῖα μᾶς διδάσκει ἡ ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ φρόνησις, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα μᾶς χειραγωγεῖ πάντοτε καὶ μᾶς ὑποχρεοῖ ἡ σύμπτωσις τῶν γνωστῶν εἰς ὄλους τρεῶν καὶ μεγάλων ἐκείνων συμβεβηκότων Α.) "Ὅτι καὶ ἡμεῖς, καὶ τὸ Ὀθωμανικὸν Γένος γνωρίζομεν ἕνα Θεὸν ἐν Οὐρανοῖς, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα τὴν κτίσιν, ὕψιστον, ἀόρατον, ἀκατάληπτον, παντοδύναμον, καὶ πανσόφως τὸ πᾶν διακυβερνῶντα. Β.) "Ἐνα Βασιλέα ἐπὶ γῆς Ἐπίτροπον τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνου παμβασιλέως, καὶ τὸν ὁποῖον ἡ θεία πρόνοια κατέστησεν ἐφ' ἡμᾶς. Γ.) Μίαν πατρίδα, ἐξ ἧς καὶ ἡμεῖς, καὶ τὸ ἔθνος τοῦτο ἐγεννήθημεν, καὶ ἐν' ἣ συζῶμεν, καὶ συμπολιτευόμεθα ὑπὸ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν τοῦ ὕψιστου, καὶ ὑπὸ τὴν χεῖρα τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Αὐτὰ δὲ τὰ τρία συμβεβηκότα, ὡς τρεῖς ἰσχυρότατοι δεσμοί, μᾶς συνδέουν ἀδιασπᾶτως, καὶ φυσικῶς κάμμία περίστασις δὲν πρέπει νὰ δύναται νὰ μᾶς διαλύσῃ ποτέ, καὶ μάλιστα ὅταν βλέπωμεν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά μας βιβλία πολλοὺς τῶν προφητῶν, καὶ δικαίων ἀνδρῶν δουλεύσαντες πιστῶς παρὰ Βασιλεῦσιν ἑτεροθρήσκους, καθὼς ὁ Ἰωσήφ ἐδούλευσε πιστῶς εἰς τὸν Φαραὼ Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ προφήτης Δαυὶδ εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ Βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ, πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐδούλευσαν πιστῶς εἰς ἑτεροδόξους Βασιλεῖς. Τί ἄλλο ἐκ τῶν ἱστορικῶν τούτων παραδείγματων συμπεραίνομεν, εἰ μὴ ὅτι αἱ πισταὶ ἐκδουλεύσεις μας, καὶ ἡ εἰλικρινὴς ὑποταγὴ μας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κραταῖαν Βασιλείαν εἶναι νόμιμος, καὶ Θεῷ εὐάρεστος; καθότι ἕνα Θεὸν καὶ αὐτὴ γνωρίζει καὶ προσκυνεῖ, Ποιητὴν τοῦ παντός καὶ Πλάστην ἡμῶν. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἀπαραίτητον ὑποταγὴν μας μᾶς ὁδηγεῖ ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν δοθεῖσαν ἀπόκρισιν

πρὸς τοὺς ἐπιδείξαντας τὸ Νόμισμα τοῦ Καίσαρος τῆς Ρώμης Τιβερίου, Κῆνσον λεγόμετον «ἀπόδοτε, ἔφη, τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ», τουτέστι πρὸς μὲν τὸν Ἐπουράνιον Θεόν, φρόνημα εὐσεβές, λογικὴν λατρείαν, καὶ ἐπίδειξιν ἐναρέτων ἔργων· πρὸς δὲ τὸν ἐπίγειον ἡμῶν Βασιλέα, εὐγνωμοσύνην καὶ ταπεινώσιν τῆς καρδίας ἄδολον, καὶ τελείαν ὑποταγὴν καὶ ἀπόδοσιν μετὰ προθυμίας, καὶ χαρᾶς τῶν φόρων. Ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν ἀντίκειται εἰς τὰς εὐαγγελικὰς τῆς ἐντολᾶς, ἀντιστρατεύεται προφανῶς εἰς τὰς βουλὰς τῆς θείας προνοίας, καὶ ἀμαρτάνει χαλεπώτατα. Διότι αἱ ἀπολαύσεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν πολλῶν συμφερόντων, τὰ ὅποια πλουτοῦμεν ἐπιαναπαυόμενοι εἰς τὴν σκιὰν τῆς κραταιᾶς καὶ ἀμειψίτου αὐτῆς Βασιλείας, ἐπισφραγίζονται λαμπρῶς διὰ τῆς νεωσὶ ἐπιδαμψλευθείσης Ἀνακτορικῆς εὐεργεσίας, ἣς θέλει μὲν χαρακτηρᾶς ἀνεξαλείπτου; βαθύτατα ἐγκεκολλαμμένη ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Αὐτὴν διὴ ὑψηλῶ κηρύγματι διασαλπίζοντες, διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ ἐν τύποις Ἐγκυκλίου ἡμῶν Γράμματος, εἰς πάντας ἡμᾶς τὰ πνευματικὰ τέκνα μας, τοὺς ἀπανταχοῦ Χριστιανοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς, κοινωνοὺς ποιούμεθα τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεώς μας, καὶ κατὰ χρέος πατρικὸν περιγράφοντες καὶ ἐπεξηγοῦντες τὰ ἄρθρα ἐλέη, τὰς παρούσας καὶ μελλούσας φιλανθρωποὺς εὐποιίας καὶ περιθάλψεις τοῦ Κραταιοτάτου Σουλτάν Μαχμουτ Ἐφένδη μας, διεγείρομεν πάντας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων καθηκόντων καὶ Ἱερωτάτων χρεῶν. Ὅσοι θέλετε προσφέρη ἐνθέρμους εὐχὰς καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν τῶν ὕλων, ὅπως διαφυλάττῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ὡς πάντας τοὺς πολυχρόνιους ἡμῶν Αὐθέντας, καὶ μεγεθύνῃ τὰ Κράτη αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν εὐρυχώρῃ καὶ ὑποτάτῃ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, καὶ νεύῃ πάντοτε εἰς τὴν Γαληνοτάτην αὐτοῦ καρδίαν ὅτι ἐρ πάντων ἀγαθὰ. Καὶ φαινόμενοι ἀξιοὶ τῶν εὐμενεστάτων χριστιανῶν του· νὰ προθυμοποιῆσθε μὲ τὴν ἀνήκουσαν τῷ Ραγιαδικῷ χαρακτηρῇ ταπεινώσιν, καὶ ἔτοιμον δουλικὴν ὑποταγὴν εἰς τὰ ὑψηλὰ Βασιλικά προσηλάγματα, τὰ διὰ τῶν Ἐνδοξοτάτων κατὰ τόπους κρατούντων διαδιδόμενοι, μένοντες πάντοτε ἀδιάσειστοι καὶ ἀμετακίνητοι εἰς τὸ κέντρον τοῦ πιστοῦ Ραγιαλικοῦ. Ἐπομένως δὲ συμβουλευόμεν πᾶσιν ἡμῖν, διὰ τὸ μέγα καὶ ἐξαιρετικὸν σέβας τὸ ὑφελόμενον παρὰ τῶν Ὁμογενῶν μας Χριστιανῶν, εἰς τὸν Πανά-

γιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου μας, καὶ τὸ ἀπαραίτητον χρέος εἰς παντοίαν συνδρομὴν αὐτῷ καὶ βοήθειαν, καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν, ὅσα φθάσαντα εἰς τὰ αὐτόθι τὰ Γράμματα ἡμῶν ταῦτα, μετὰ τὴν τούτων ἀνάγνωσιν, ὅσοι μὲν προκριώτεροι ἐκάστης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ χωρίου, συνφερόμενοι εἰς ἓν θέλετε καταγράψαι τὰ ὀνόματά σας, διὰ νὰ μνημονεύωνται εἰς τοὺς ἁγίους ἐκείνους καὶ Θεοδοξάστους Ἴδρους, προσφέροντες μίαν γενναίαν βοήθειαν, ὅ,τι ἂν προαιρῆται ἕκαστος, καὶ γινόμενοι εἰς τοὺς ἐπιλοίπους καλὸν παράδειγμα. Ἐπομένως δὲ οἱ προκριώτεροι ἐκάστης πόλεως καὶ χωρίου θέλετε ζητῆ, καὶ λαμβάνη προσδιοριστικῶς ἀνὰ ἓν γρόσιον ἀπὸ κάθε Χριστιανικῆν ψυχὴν, ἁγένης καὶ θήλας. Τὸ αὐτὸ θέλει γένηται καὶ ἐνταῦθα ἐν Βασιλευούῃ. Τὰ δὲ συναγόμενα χρήματα, ἐνταῦθα μὲν θέλει δίδονται, ἔξωθεν δὲ ἀποστέλλωνται ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας τῶν διορισθένων ἐνταῦθα Ἐφόρων καὶ Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, οἵτινες παραλαμβάνοντες ταῦτα θέλουν τὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς τακτικὰς τῶν χρεῶν ἐξοφλήσεις. Ἄς μὴν ὑποπτευθῆ οὐδεὶς ὅτι δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ νοσησιμὸς ἢ κατάχρησις εἰς τὰ συναγόμενα, καὶ παραδιδόμενα χρήματα. καθότι καὶ ἡ πρόβλεψις, καὶ ἡ παρατήρησις πολλή, καὶ ἡμεῖς τελευταῖον ἐπανατείνομεν τὰς φρικωδεστάτας ἀρὰς κατὰ τῶν ὀπωσθήποτε δολιευομένων. Περιμένομεν λοιπὸν νὰ ἰδῶμεν τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον Χριστιανικῆς σας εὐλαβείας, καὶ προθυμίας, τὴν γενναίαν σας δηλαδή, καὶ πλουσιοπάροχον συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, διὰ νὰ καταστήσωμεν τὰς Χριστιανικὰς σας Κεφαλὰς μὲ τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχὰς καὶ τὰ ἐγκώμια.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

α ω λ α. ἐν Μηνὶ Φεβρουαρίῳ. Ἰνδικτιῶνος Δ.

✠ Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος

✠ Ὁ Κισσαρείας Γερμανός

✠ Ὁ Νικομηδείας Πανάργος

✠ Ὁ Θεσσαλονικίης Μελέτιος

✠ Ὁ Κρήτης Μελέτιος

✠ Ὁ Ἐλασσώνος Νεόφυτος

✠ Ὁ Πρακλείας Διονύσιος

✠ Ὁ Ἀμικλείας Διονύσιος

✠ Ὁ Ἐφέσου Χρόστινος

✠ Ὁ Χαλκηδόνος Ζαχαρίας

✠ Ὁ Τορνόβου Ἰλαρίων

✠ Ὁ Ἄρτις Νεόφυτος

✠ Ὁ Σκοπίων Γεννάδιος

✠ Ὁ Δέρκων Νικηφόρος

✠ Ὁ Βιδόνης Γερμανός